

[Baunsgaard.]

agitation, gående på, at regeringen nu ville beskatte alle salg af ejendomme, og at den herefter faktisk ville lade befolkningen betale skat af inflationen.

Man har fra venstres og de konservatives side så stærkt beklaget sig over regeringens fremgangsmåde i denne sag. Jeg føler trang til at spørge, om man virkelig inden for de to oppositionspartier synes, man kan være sin handlemåde i denne sag bekendt. Er det virkelig alle medlemmer af venstre, der er tilfredse med, at man i den grad lader usagligheden beherske hele agitationen? Finder man virkelig, at en sådan handlemåde er venstre værdig?

Ved første behandling understregede jeg som det radikale venstres ordfører, at jeg gik til udvalgsarbejdet med den samme indstilling, som regeringen ved fremsættelsen havde givet udtryk for, nemlig at almindelige handler ikke skulle beskattes. Som lovforslaget nu fremtræder, vil ingen kunne bestride, at dette formål er tilgodeset. Lovforslaget er totalt lavet om, siger man — næsten anklagende — fra oppositionen. Ja vel, det er lavet om, fordi det viste sig, at det første grundlag, hvor vurderingspriserne i mange tilfælde ville blive udgangspunktet, ikke kunne holde, hvis man ønskede en ligelig behandling i hele landet. Vurderingerne er vidt forskellige fra egn til egn, og derfor måtte man finde et andet beregningsgrundlag. Nu er det udelukkende forskellen mellem købs- og salgsprisen, der spiller ind ved opgørelsen. Ved køb i 1960 og senere må man, når huset skal sælges igen, skattefrit have en fortjeneste på 40 pct. — eller det er måske rigtigst at sige, at der må finde en stigning sted i ejendommens pris på 40 pct., inden man skal indkomstbeskattes af fortjenesten. Og har man købt før 1960, får man yderligere 8 pct. i tillæg pr. år tilbage til 1949. Ejendomme og grunde, der er købt før 1949, bliver slet ikke ramt af loven, og hermed er det jo tydeligt tilkendegivet, at det ikke er fortjenester, der er opnået på almindelig måde ved salg af en ejendom, man har ejet i mange år, der ønskes beskattet.

Jeg tror, at et par eksempler vil understrege, at almindelige handler heller ikke bliver ramt, selv om ejendommen er erhvervet efter 1949. Har man f. eks. købt

en ejendom i 1949 for 50 000 kr., får man i dette tilfælde et tillæg på 128 pct., førend der bliver tale om beskatning. Det giver en skattefri salgssum på 114 000 kr., hvortil kommer, at ifølge lovforslaget er de første 6 000 kr. ud over procenttillægget skattefri. Altså kan en ejendom, der er købt i 1949 for 50 000 kr., sælges for 120 000 kr., uden at der bliver tale om beskatning. Eller lad os tage et eksempel fra midten af perioden: en ejendom, der er købt i 1955 for 80 000 kr. I dette tilfælde er der en skattefri stigning på 80 pct. og stadig de 6 000 kr. yderligere; altså kan den ejendom, der i 1955 er købt for 80 000 kr., sælges for 150 000 kr., uden at der bliver tale om beskatning. I alle tilfælde gælder desuden, at forbedringer, der er udført, må fratrækkes, såfremt de andrager såvel 2 000 kr. pr. år som 2 pct. af salgssummen, og der gælder de samme procentvise fradrag for de år, forbedringerne er udført, som for de andre år siden erhvervelsen af ejendommen.

Jeg beder alle, der er interesseret, selv prøve at opstille eksempler, og man vil konstatere det samme som jeg, at almindelige handler vil ikke blive ramt. Jeg henstiller til oppositionen at holde inde med beskyldningerne om, at denne lov vil beskutte inflationen. Fortsætter man, vil det være en usandfærdig agitation.

Så føler jeg trang til at understrege, at m. h. t. landbrugsejendomme er det kun selve ejendommene, denne lov tager sigte på; løsøre og besætning skal ikke medregnes. I agitationen i oppositionspressen har man fremført utallige eksempler på virkningerne af det oprindelige lovforslag, og selv om vi nu går over til et andet princip, tror jeg, det er nødvendigt på baggrund af de fremførte eksempler at sige, at i de eksempler, der har været fremført, har desværre også fejl og usandheder været næsten talløse, ganske enkelt fordi man så ofte i de opstillede eksempler har medtaget løsøre og besætning, hvad der altså er galt.

Som lovforslaget nu fremtræder, vil det virke efter sin hensigt: at beskutte de ekstraordinære fortjenester, der er fremkommet på grund af ganske særlige omstændigheder, medens almindelige ejendoms-handler er uden for loven. Det betyder ganske rigtigt, at ikke ret mange bliver